

103. zsoltár

Sumonyi Zoltán

"Áldjad az Urat, áldjad én lelkem..."

Gryllus Dániel

g D D g g D D g

1. Áld-jad az U - rat, áld- jad én lel - kem, Az Ő szent ne - ve á - rad szét ben-nem,

9 Eb B D g Eb B c B c D D

Jó- sá - ga nél - kül ho- vá kell len-nem? Ke-gyel-mé-ről is el ne fe - led - kez - zem!

2. Ő, ki feloldoz, Ő, aki gyógyít,
Koporsóból is életre szólít.
Mint egy büszke sast, akként megújít:
Nyújtván a szépség minden hordozóit.
3. Igazságot tesz nyomorultakkal,
Mert késedelmes Ő a haraggal;
Nem mindörökké büntet bajokkal,
Irgalmassága végül megvívasztal.
4. Az ég a földtől mily végtelenben,
Oly nagy a jóság benne, szünetlen.
Atya könyörül gyermeki tetten,
Miként az Úr az Őtet féltő lelken.
5. Mert Ő tudja, hogy romló edények,
Hogy porból vagyunk mind, mi szegények.
Életünk, mint a pusztá fűvének
Napjai: minden szélről elenyésznek.
6. De az Úr kegye az Őt féltőkön
Öröktől fogva tartó, s örökkön,
S fiak fiain, mind kik a földön
Szent frigyét őrzik, nehogy az megtörjön.
7. Az Úr pediglen fönn a mennyekben
Trónol, mert jussa vagyon mindenben.
Áldjad az Urat, áldjad én lelkem,
Kegyelméről is el ne feledkezzem!